

Tresors inesperats

En la sala del tribunal, el jutge va dictar la sentència de divorci entre la parella. Mentre els advocats discutien, una llaminadura caigué dels meus dits i va rodolar fins a la pubilla asseguda al banc. Amb un somriure, va recollir-la i me la va retornar. Vaig agrair el gest amb un somriure, mentre el rastrejador al meu costat, fidel com sempre, observava tota la escena amb curiositat. Malgrat la situació, em vaig adonar que, fins i tot, en els moments més difícils, sempre hi ha petits gestos que poden il·luminar el camí cap a la pau interior.